

Η εορτή του Αγίου Αρσενίου του Καππαδόκου στη Νάουσα - 100 χρόνια από την κοίμησή του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο, την Κυριακή 10 Νοεμβρίου, εορτή του Αγίου Αρσενίου του Καππαδόκου, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου στη Νάουσα.

“Η αγάπη του αγίου Αρσενίου προς όλους τους ανθρώπους ανεξαιρέτως αποτελεί πιστή εφαρμογή της εντολής του Θεού και του παραδείγματος του Καλού Σαμαρείτου της σημερινής παραβολής, και είναι αυτή η οποία χάρισε στον άγιο Αρσένιο τη βασιλεία των ουρανών, όπου ευφραίνεται μεταξύ των απ’ αιώνος αγίων, αλλά μπορεί να την χαρίσει και σε μας, εάν αγωνιζόμαστε να αγαπούμε τόσο τον Θεό όσο και τους αδελφούς μας, εφαρμόζοντας τις δύο μεγάλες εντολές της αγάπης από τις οποίες, κατά τον αψευδή λόγο του Κυρίου μας, κρίνεται το αιώνιο μέλλον μας, κρίνεται η σωτηρία μας”

, είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στον εορτάζοντα προϊστάμενο της Ενορίας Αρχιμ. Αρσένιο Χαλδαιόπουλο, Αρχ. Επίτροπο Ειρηνουπόλεως και πρώτο συνεργάτη του, ως ιδιαίτερο γραμματέα του.

Κατά τη διάρκεια των ιερών ακολουθιών τέθηκαν σε προσκύνηση ιερό λείψανο του Αγίου Αρσενίου, καθώς και ο σταυρός του Αγίου Παϊσίου.

Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από την κοίμηση του Αγίου Αρσενίου του Καππαδόκου.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωήν αἰώνιον κληρονομήσω;»

Ἡ αἰώνια ζωή εἶναι ἓνα θέμα πού ἀπασχολεῖ ἀνέκαθεν τούς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι προσπαθοῦν νά βροῦν ἀπάντηση στά ποικίλα ἐρωτήματα πού σχετίζονται μέ αὐτήν: ἂν ὑπάρχει, πῶς θά εἶναι, ποιοί θά ἀξιωθοῦν νά τήν ζήσουν, καί ἄλλα παρόμοια.

Κάποιοι προσπαθοῦν νά βροῦν τίς ἀπαντήσεις κινούμενοι ἀπό εἰλικρινές ἐνδιαφέρον, ἄλλοι πάλι ρωτοῦν ἀπό περιέργεια καί ἄλλοι ρωτοῦν σχετικά νομίζοντας ὅτι θά φέρουν σέ δύσκολη θέση τόν συνομιλητή τους.

Ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος, ἓνας νομικός πού γνώριζε τόν μωσαϊκό νόμο, πλησίασε τόν Κύριό μας, ὅπως ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, καί θέλοντας νά δεῖ τί ἀπάντηση θά τοῦ δώσει, τοῦ ἔθεσε τήν ἐρώτηση πού προέταξα: «Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωήν αἰώνιον κληρονομήσω;» Διδάσκαλε, τί πρέπει νά κάνω γιά νά κληρονομήσω τήν αἰώνια ζωή;

Γνώριζε φυσικά ὁ νομικός ποιές ἦταν οἱ προϋποθέσεις πού προέβλεπε ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ γιά νά κληρονομήσει ὁ ἄνθρωπος τήν αἰώνια ζωή. Γι' αὐτό καί ἀπάντησε μέ εὐκολία, ὅταν ὁ Χριστός τόν ρώτησε τί γράφει ὁ νόμος σχετικά μέ τό θέμα αὐτό.

Εἶναι οἱ δύο ἐντολές τῆς ἀγάπης, ἡ ἀγάπη στόν Θεό καί ἡ ἀγάπη στόν πλησίον, εἶπε, ἀποκαλύπτοντας μέ τήν ἄμεση ἀπάντησή του καί τήν πονηρή διάθεση μέ τήν ὁποία πλησίασε τόν Χριστό. Γι' αὐτό καί προσπάθησε στή συνέχεια νά δικαιολογηθεῖ, διατυπώνοντας μία δεύτερη ἐρώτηση πρὸς τόν Χριστό, πού τοῦ συνέστησε νά ἐφαρμόσει τόν νόμο γιά νά κερδίσει τήν αἰώνια ζωή.

«Καί τίς ἐστίν μου πλησίον;» τόν ρώτησε ὁ νομικός. Ποιός εἶναι ὁ πλησίον μου, τόν ὁποῖο μοῦ ζητᾷ ὁ Θεός νά ἀγαπῶ, προκειμένου νά κληρονομήσω τήν αἰώνιο ζωή;

Ὁ Χριστός τοῦ ἀπάντησε, ὅπως ἀκούσαμε στό ἱερό Εὐαγγέλιο, μέ τή γνωστή παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, μέ τήν ὁποία ἐξήγησε τόσο στόν νομικό πού τόν ρώτησε ὅσο καί σέ ὅλους ἐμᾶς τήν ἔννοια τοῦ πλησίον καί τήν πραγματική ἔννοια τῆς ἀγάπης, πού ἀγκαλιάζει κάθε ἄνθρωπο καί μᾶς καθιστᾷ κληρονόμους τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Αὐτή τήν ἀγάπη βίωσε καί ἔδειξε ὁ ἐορταζόμενος ἀπό τήν Ἐκκλησία μας καί τιμώμενος ἰδιαίτερως ἀπό τήν ἐνορία σας ἅγιος Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης, τοῦ ὁποῖου ἐορτάζουμε φέτος τά 100 χρόνια ἀπό τήν κοίμησή του.

Ἡ ἀγάπη του πρὸς τόν Θεό τόν ὁδήγησε στήν ἱερωσύνη, μέσα σέ ἓνα περιβάλλον ἀλλόθρησκο, πού ἔκανε τίς συνθῆκες τῆς διακονίας του πιό δύσκολες ἀπό ὅ,τι εἶναι στίς ἡμέρες μας. Ὅμως ὁ ἅγιος Ἀρσένιος ποθοῦσε νά διακονήσῃ τόν Θεό, ἔστω καί ἂν αὐτό ἐνεῖχε δυσκολίες καί κινδύνους, γιατί ἡ καρδιά του ἦταν γεμάτη ἀπό τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς χριστιανούς ἀδελφούς του, τοὺς ὁποῖους ἤθελε νά στηρίξῃ στήν πίστη καί στήν ἐθνική τους ταυτότητα. Τήν ἀγάπη του αὐτή πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καί ἰδιαίτερως πρὸς τά παιδιά τήν ἀπέδειξε ἀκόμη ἀσκώντας χρέη διδασκάλου ἀλλά καί βοηθώντας καί θεραπεύοντας μέ τή χάρη πού εἶχε λάβῃ ἀπό τόν Θεό ὄχι μόνο τοὺς χριστιανούς ἀλλά καί τοὺς μουσουλμάνους πού κατοικοῦσαν στά Φάρασα καί στή γύρω περιοχή, ἀπό τίς ἀσθένειές του. Αὐτός ἦταν ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὄχι μόνο οἱ χριστιανοί ἀλλά καί οἱ μουσουλμάνοι τόν θεωροῦσαν ἅγιο καί νά ζητοῦσαν πάντοτε τήν εὐχή καί τήν εὐλογία του.

Ὁ ἅγιος Ἀρσένιος, ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, μεριμνοῦσε γιά τίς ἀνάγκες ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἀδιακρίτως θρησκεύματος καί καταγωγῆς καί τοὺς συμπαραστεκόταν πάντοτε μέ πολλή στοργή.

Καί όταν ἔφθασε ἡ δύσκολη ὥρα, κατὰ τὴν ὁποία ἔπρεπε οἱ Ἕλληνες νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ Φάρασα καί νὰ πάρουν τὸν δρόμο τῆς προσφυγιάς, ὁ ἅγιος Ἀρσένιος τοὺς συνόδευσε μέ πολλή στοργή καί ἀγάπη. Ἀκολούθησε τὴν ἴδια πορεία μέ τοὺς συμπατριῶτες του, συγκακοπάθησε μαζί τους καί ὑπέμεινε τίς ἴδιες ταλαιπωρίες καί κακουχίες μέχρι νὰ φθάσουν στὴν Ἑλλάδα, ἐνισχύοντας καί ἐνθαρρύνοντάς τους στὴν πορεία του μέ τοὺς λόγους καί τὴν εὐχή του. Παρέμεινε μάλιστα μαζί τους στὴν Κέρκυρα γιὰ ἓνα χρόνο, μέχρι τὴν κοίμησή του, καί μετὰ τὴν ὁποία ὁμως συνέχισε νὰ εἶναι δίπλα τους μέ τὴ χάρη καί τὰ θαύματά του, ὅπως εἶναι καί δίπλα σέ κάθε πιστό, ὁ ὁποῖος ζητᾷ τὴ βοήθεια καί τὴ χάρη του.

Ἡ ἀγάπη τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀνεξαιρέτως ἀποτελεῖ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ καί τοῦ παραδείγματος τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου τῆς σημερινῆς παραβολῆς, καί εἶναι αὕτὴ ἡ ὁποία χάρισε στὸν ἅγιο Ἀρσένιο τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ὅπου εὐφραίνεται μεταξύ τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ τὴν χαρίσει καί σέ μᾶς, ἐάν ἀγωνιζόμεθα νὰ ἀγαποῦμε τόσο τὸν Θεό ὅσο καί τοὺς ἀδελφούς μας, ἐφαρμόζοντας τίς δύο μεγάλες ἐντολές τῆς ἀγάπης ἀπὸ τίς ὁποῖες, κατὰ τὸν ἀψευδῆ λόγο τοῦ Κυρίου μας, κρίνεται τὸ αἰῶνιο μέλλον μας, κρίνεται ἡ σωτηρία μας.

